

Икономически несгоди предизвикват изтичане на мозъци от Литва

В семейния апартамент, който носи отпечатъка на съветската епоха, Робертас Ила се готви да се сбогува. Чантата му е пълна с подаръци, но настроението е мрачно и потиснато. Майка му съдържа сълзите си. Това е просто краят на едно кратко посещение в родината му. През последните десет години той живее със съпругата си и децата си в Дъблин, Ирландия.

Не можех да си представя да остана в Литва, да изкарвам мизерни пари и да издържам семейството си. Обикновено разходите за памперси са големи, бебешките стоки и детските храни са толкова скъпи тук.

През 2010 г. рекорден брой – 80 000 души – емигрират от Латвия. През 2011 г. още 54 300 души напускат страната. Цифрите не изглеждат големи, но те представляват 1,5% от населението, а от тях 60% са лица на възраст между 15 и 34 години. Литовската икономика е скована също толкова, колкото и замръзналата река Нерис в столицата Вилнюс. БВП намаля потресаващо с 15% през 2009 г. Безработицата скочи с над 17% миналата година. При все това оптимистичният министър-председател заявява, че сега има множество проекти, които стимулират образованите литовци да се върнат в родината си. Например литовският клуб в Лондон съдейства за завръщането на хора в Литва с цел работа – те имат добро образование, добър експертен опит, натрупан в някои от големите световни дружества, и се завръщат и носят със себе си качества, които са силно необходими за развитието на страната.

При импровизираната анкета в намиращо се наблизо кафене мненията са разнообразни:
„Искам да направя нещо с размах, но не виждам как това може да стане тук“.

Други са по-малко песимистични:

„Аз всъщност обичам страната си и не мисля, че в другите страни се живее по-добре, отколкото в Литва“.

Емиграцията има и своите позитивни страни: по-добри квалификации; ценен международен опит. През 2010 г. литовците, живеещи в чужбина, изпратиха над 1,5 милиарда долара на семействата си в родината. Негативните страни обаче не могат да се пренебрегнат. Последните икономически данни всъщност са доста добри; перспективите пред Литва са обещаващи. Пълното възстановяване все пак ще отнеме значително време. А Робертас и десетки хиляди други от най-умните и най-способни литовци просто не искат да чакат.